

Izhaja vsaki
mesec na
2 polah in
velja za celo
leto 4 gl.

SLOVENSKI PRAVNIK.

Uredništvo
in opraviništvo
nahajata se v
franciškanskih
ulicah,
št. 16.

Kaj hočemo? — V LJUBLJANI —

Danes razpošiljamo svojim naročnikom prvo številko „Slovenskega Pravnika“.

Marsikdo ga je že davno željno pričakoval, ter ga srčno pozdravlja; marsikdo ga sprejme kot jedno ónih narodnih sanjarij kratkega življenja, ter ga iz narodnih obzirov podpira, misleč, da mu bode življenja kratek le dan; marsikdo pa zopet samo to v prevdarjeme, da je „Pravnik“ nov slovensk list, kar mu zadostuje.

Zadnjih bode morda naj več! In če je ravno vir, iz katerega te simpatije izhajajo, vse hvale vreden, ker se kaže v tem ljubezen do slovenskega jezika, vendar moramo povdarjati, da nam ni samo za ime, ampak na prvem mestu za stvar.

Potrebno se nam zdi, da to pojasnimo, ter povemo, kaj da je naš namen, kaj da hočemo? —

Nas veže dvojna ljubezen — ljubezen do domovine in naroda, in ljubezen do znanstva.

Svojemu narodu želimo vse dobro in v prvi vrsti tedaj, da stopi v kolo izobraženih narodov. Isto tako pa smo tudi vneti za napredek svojega znanstva.

Prepričani smo, da je le isti narod, ki je od pravne zavesti navdan sposoben za svobodo.

Kajti pravo je podlaga svobodi. Brez prava ni svobode, in brez svobode ni omike ni napredka, in brez tega tudi ne blagostanja v gospodarstvenem obziru.

Narod pa, ki napredka in omike ne goji, zastaja, in bolj omikani rodovi pritiskajo ga na steno, ker v omiki je vselej — moč!

Mi toraj stopimo pred občinstvo jedino le z namenom, da budimo navdušenje za pravno zavest, in z njo za svobodo in napredek, ter da širimo na pravnem polji idealizem med svojim narodom, njemu v korist in čast.

J. Rajkovič

Zavoljo tega želimo, da se tudi naš rod pridruži prizadevanju drugih izobraženih narodov, da z njimi sodeluje na znanstvenem polji in da se ogreje za ideje našega stoletja.

Slovenski sinovi so v tem obziru že veliko storili za čast in slavo — družih narodov. In čas je, da pričnemo tudi zase kaj delati, ter da na tak način svojemu rodu pridobimo notranjo vrednost! Naš preljubljeni jezik nam bode k temu lepo sredstvo, ker po našem prepričanju je že dosegel toliko razvitja, da z njim svojemu ljudstvu lahko tolmačimo tudi naj težavnejše probleme.

Z drugimi narodi prepirov konsekvntno ne bomo iskali, temuč prijazno jim hočemo roko podati, da z njimi napredujemo, in da na tak način z njimi po svoji moči za humaniteto sodelujemo.

Tega, kar od ptujih narodov prihaja, ne bomo zaničevali, češ, da ni slovensko, pa tudi vsega slovenskega ne bomo častili samo zarad tega, da je slovensko.

Vsako stvar preiskavali bomo iz znanstvenega stališča, jo po notranji vrednosti cenili in le isto v korist svojemu narodu porabili, kar bomo za dobro spoznali.

Naš namen je toraj z razgovori in razpravami o pravnoznanstvenih razmerah in potrebah slovenski narod na isto bojišče popeljati, kjer se bije mirni boj za pravo in pravico, toraj tudi za svobodo in omiko.

Tako hočemo koristiti pravnemu znanstvu in slovenskemu narodu do iste veljave pripomoči, katero po talentu svojih sinov in po večni pravici v obilni meri zasluži.

K temu pa je treba dela, velikega, neutrudljivega dela! Idealizma nam ne manjka! Preverjeni pa smo tudi, da nas bodo naši somišljeniki krepko podpirali in zavoljo tega nastopamo upa polni težavno delo. —

Dr. Alfonz Mosché.

O naših pravnih reformah.

I.

Eden najznamenitejih juristov pravi, da noveji čas nima sposobnosti za legislaturo. Skoraj enaki čut nas navdaja, ko imamo namen govoriti o tem, kar se je pri nas v novejem času vršilo na zakonodajskem polji. Vendar moramo tu ločiti strogo dva predmeta.